

Til lovforslag nr. L 291. Tillæggsbetænkning afgivet af Skatteudvalget den 22. juni 1993

Tillæggsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og andre skattelove

(Lempelse af beskatningen af ejerboliger m.v.)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i et møde.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige henvendelser fra Arbejdsmarkedspensionsrådet og Assurandør-Societetet.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori lovforslaget foreligger efter 2. behandling.

Et *mindretal* (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori det foreligger efter 2. behandling.

Det kan ikke undre, at Fremskridtspartiet er meget positivt over for dette lovforslag. Fremskridtspartiet har fremsat et langt mere vidtgående forslag til nedsættelse af lejeværdien, til opregulering af standardfradraget osv. Lovforslaget har været til 1. behandling og er henvist til Skatteudvalget. Det er lidt sørgeligt, at Folketinget gennem uendelig mange debatter i

Folketinget har fremhævet, at boligejerne kunne være helt trygge, og at der ikke ville ske dem noget. Under 1. behandling af lovforslaget sagde regeringen næsten, at boligejerne nu blev forgyldt. Det er desværre ikke virkeligheden. Det er derimod en notorisk kendsgerning, at nettoboligudgiften for boligejerne stiger. Det er intet argument, at regeringen så siger: Nå ja, men de, der får stigende boligudgifter, kan jo bare omlægge deres lån. Det næste bliver vel, at regeringen så også skal til at tage æren for rentefaldet. Men at man inkorporerer det i sine argumenter, taler vel for sig selv.

Det, der er galt med lovforslaget, er blandt andet, at boligejerne, som får lavere skat med denne omlægning, skal betale de penge, de får, i ekstra boligudgifter, hvorimod lejerne får fuld glæde af deres lavere trækprocenter. Den form for ulighed finder Fremskridtspartiet er urimelig, og den er i modstrid med alle de løfter, der har været givet, også af Socialdemokratiet.

Når Fremskridtspartiet har foreslået, at lejeværdien helt skulle afvikles, og at der skulle ske en opregulering af standardfradraget, foruden at der burde være fuldt fradrag for renter, så skyldes det, at Fremskridtspartiet har den opfattelse, at Folketinget skylder boligejerne noget.

Det er en kendsgerning, at siden 1986 har boligejere været udsat for det ene overgreb efter det andet, og senest har man ved hjælp af den nye vurdering opkrævet 4 mia. kr. fra denne i forvejen hårdt ramte gruppe. Så kommer